

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. VI. Iudæi rejiciunt Christum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

nibus antè sit tuum, quàm meum: tamen quia ita vis, volo ut omnia ad suum fontem redeant. Ego igitur dico, dedico, ac reddo meum esse, corpus, animam, vitam, sanitatem, libertatem, vires, fortunas, commoda, jura, & quidquid sum, aut unquam ero: Reddo, & restituo me Tibi, voloque ut quidquid à me, sive in tempore, sive in æternitate, proficiscetur, meæ cogitationes, dicta, facta, meæ calamitates, consilia mea, solitudo, cōgressus, res secundæ, adversæ, lata, tristia, amores, odia, & quidquid potest ad me spectare, tuæ Majestatis obsequis sint consecrata: Omnia ad Jesum, & propter Jesum; quia omnia ex Jesu, & in Jesu. Pro his omnibus unum te obsecro, ut tu, Salvator meus, quod & mihi ad salutem sufficiet, ducas me ad conspectum Patris tui: & hæc pauca pro me loquaris verba: Ecce homo, pro quo Ego Filius tuus, factus sum homo.

§. VI.

Judæi rejiciunt Christum.

SCena illa Judæis à Pilato proposita, (hoc est Christus tam miserabili schemate illorum oculis expositus) debuisset illorum placare furorem: at Judæi canibus, & tygribus truculentiores, furiosè vociferantur: *Tolle, tolle, crucifige eum.* Monstrum amove, odium hominum, ludibrium terræ, opprobrium cæli, pestem gentis suæ, cattherma, maledictum, peripsema totius mundi, Deoque, atque hominibus invisum caput. *Tolle, tolle, crucifige.* Ait Pilatus: *Regem vestrum crucifigam?* Responderunt: *Non habemus Regem, nisi Casarem: si hunc dimittis, non es amicus Casaris*

Miseri

Miseri Judæi, qui jam nullum habent sibi proprium Regem, nec Cæsarem, nisi ex orco dæmonem, tenebrarum Principem; & ideò ipsi nunc jacent in tenebris, & in umbrâ mortis. O quàm est homini noxium, nolle sibi Christum habere Regem! Patet hoc ex verbis Christi: *Verumtamen inimicos meos illos, qui noluerunt me regnare super se, adducite huc, & interficite ante me.* Audis verba illa: *Qui noluerunt me regnare super se;* Audeſne affirmare, quòd Christus regnet super te? Circumspice te intus & foris, à capite ad calcem, à manè ad vesperum. Nulla deberet esse facultas animæ, nulla pars corporis, nulla actio manuum, nullum verbum oris, nulla cogitatio mentis, nullum desiderium cordis, super quod Christus non regnaret, ut Christus dici possit regnare super te. Nam si vel unum deesset, tu ex illa parte ab ejus regno subtractus esses, nec proinde super te totum regnaret. Estnè vel una pars ita illi subjecta, ut in eâ vel solâ regnet? Regnatne Christus in oculis? ô lascivi, ô petulci, ô lenones oculi! Quoties tu illos eò convertis, ubi tu perverteris? Regnatne Christus in linguâ tuâ? ô lingua dicax, procax, petulans, contumeliosa, quæ ut gladius acutus, tot lædit, cædit, vulnerat, mactat, jugulat, quot propè verba pronuntiat. Regnatne Christus in digitis tuis? Discute quas scribis literas, vide an de iis dici possit: *Digitus Dei est hic;* an non potiùs digitus Ovidii, Catulli, Tibulli est hic. Quoties illi digiti scribunt iniqua, & subscribunt sententiæ iniquæ? Regnatne Christus in cogitationibus, desideriis, affectibus, negotiis tuis? Nonne ibi potiùs concupiscentia prævalet, ut magis sequaris naturæ impetum, quàm gratiæ motum? Cur ita porrò, nisi quia vis ita premi,

Luc. 19.

Rex nobis sit Christus.

Exod. 8.

1er. 2.

quantum necesse est, ut Christus regnet super te? Confregisti jugum meum: rupisti vincula mea, & dixisti: Non serviam. O fortem & amabilem reprimendæ concupiscentiæ necessitatem, quâ compellor, aut negare Christum Regem meum, & dicere cum Judæis: *Non habemus Regem nisi Cæsarem*: aut omnem illi subicere concupiscentiam! Quid hic statues anime? Quid deliberas? Quid proponis?

Hom. 4.
super
Missus.

Audi hic loquentem S. Bernardum: *Veni Domine Iesu, aufer scandala de tuo regno, quod est Anima mea, ut regnes tu, qui debes in illa. Venit enim Avaritia, & vendicat in me sedem: Iactantia cupit dominari mihi, Superbia vult mihi esse Rex: Luxuria dicit: Ego regnabo. Ambitio, Detractio, Invidia, Iracundia certant in me ipso, de me ipso, cuius ego potissimum esse videar. Ego autem, quantum valeo, resisto, & renitor quantum iuvor, Dominum meum Iesum reclamo: ipsi me defendo, quia ipse me iuris agnosco. ipsum mihi Deum, ipsum Dominum teneo, & dico: Non habeo Regem nisi Dominum Iesum. Veni ergo Domine, disperge illos in virtute tua, & regnabis in me, quia tu es ipse Rex meus, & Deus meus, qui mādās salutes Iacob. Ita S. Bernardus. O felix, tu felix, cui is solus est Rex, qui est Rex Regum, cuius Regni non est finis. Clamemus conspirantibus vocibus contra Judæos vociferantes: *Non habemus alium Regem nisi Cæsarem*. Nos non habemus alium Regem, nisi Iesum. Vos reddite, quæ sunt Cæsaris, Cæsari: nos reddemus quæ sunt Christi, Christo, tanquam Regi nostro. Quapropter in signum, quod te cognoscam, & jam nunc eligam in Regem meum, totum me tuis manibus, potestati, ac imperio committo & submitto, ut tanquam Rex de me in omnem partem, qua tibi videbitur, statuere velis. Hinc perinde mihi fuerit, sive sim pauper, sive dives; sanus, sive*

infirmus; sive sim abjectus, sive æstimatus; tristis, sive hilaris: modò sim talis qualem me esse cupis. Hæc est summa votorum meorum, hæc mea maxima, quam mihi opto, felicitas; nec aliud nisi hoc unum cupio, sive in cœlis, sive in terris, sive in tempore, sive in æternitate, quàm me totum tuæ infinities adorandæ submittere voluntati. Adoro pronissimâ mente divinam providentiam tuam, neque desidero momentum unum vitæ, vel tantillum sanitatis, aut sensum ullum gaudii; imò nec gradum unum gratiæ aut gloriæ supra id, quod à te mihi decretum est. Nolo quidquam meo arbitrio permitti in iis, quæ conditionem vitæ meæ, horam, aut genus mortis meæ attingunt, aut in quavis alia dispositione quæ se mihi posset offerre. Amputa, rescinde, aufer, everte omnia consilia mea, quæ tuæ circa me destinationi adversantur: statue de me ut voles, tanquam Rex meus, & Dominus meus; ita ut quidquid possum, sit in obsequium tuum; quidquid habeo, sit tuum; sim totus tuus, & tu sis meus; ego servus tuus, tu Rex meus.

§. VII.

Conatur Pilatus placare populum, sed frustra.

Pilatus, homo callidè vafer, & popularis auræ captator sedulus, consuetus attendere magis quæ aliis placerent, quàm quæ se Judicem dedecrent, facilitate crudeli perdidit semetipsum, & Deum. Quantumcunque esset cautus & solers, ne ipse quidem servire duobus Dominis potuit: in eo veniâ non dignus, quòd deterio-rem